

[Mølgaard]

ikke kan opfattes som andet end en officios tilkendegivelse af, at Ålborg universitetscenters biblioteksuddannelse nu er ved at være et afsluttet kapitel. Når ministeren besvarer spørgsmålet ved at sige, at der kun foreligger ét officielt brev, så er det ikke et dementi af en utryk situation, som den opleves af de ansatte og øvrige interesserede i biblioteksuddannelsen i Ålborg.

Et klart dementi og en klar afstandtagen fra eventuelt forekommende privat korrespondance havde været på sin plads fremfor et svar à la »hvis det er fakta, så benægter jeg fakta«, for det er i hvert tilfælde ikke noget, der er fremsat på et officielt brevpapir med tilladelse.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg hørte ikke noget spørgsmål i hr. Mølgaards indlæg. Jeg skal gøre opmærksom på, at dette skal der være, når en medspørger ønsker ordet.

Poulsgaard (FP):

Til min rædsel hørte jeg, at fru Ingerlise Koefoed var blevet beroliget. Til gengæld steg min uro i allerhøjeste grad. Derfor er mit spørgsmål ganske klart til ministeren: vil ministeren meddele disse biblioteksskoler, uanset hvor de findes i landet, at på grund af den kæmpeuddannelse, vi har af bibliotekarer – der er nok til dette århundrede – er der stoppet for tilgangen til biblioteksskolerne resten af dette århundrede?

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg sige, at jeg meget klart er mig bevidst, at der er en nedre grænse for et elevantal, et studenterantal på en uddannelsesinstitution, hvis den skal kunne fungere hensigtsmæssigt. Derfor har jeg også, om end med beklagelse, over for biblioteksskolens Københavnsafdeling foreslået en så ulige fordeling af de nødvendige begrænsninger i optagelsen i det kommende år.

Til hr. Poulsgaard kan jeg klart svare: nej, jeg er ikke parat til at meddele biblioteksskolerne, at der vil være stoppet for tilgang i resten af dette århundrede.

Selv om hr. Mølgaard ikke stillede mig noget spørgsmål, vil jeg gerne med forman-

dens tilladelse komme med en kort kommentar.

Jeg benægter ikke et påstået faktum, men hr. Flygaard spurgte mig, om jeg ville offentliggøre det brev, der var sendt. I betragtning af, at hr. Flygaard ikke har ført dokumentation for, at noget brev er sendt, og at jeg ikke kender til noget brev, må jeg afvise at svare på spørgsmålet. Når jeg samtidig har sagt, at man kun kan udtale sig officielt i henvendelser fra ministeriet til dets institutioner, må jeg stadig væk sige, at hvis der påstås at foreligge private breve, så må jeg anmode om at blive oplyst derom. Det vil i så fald være en forkert embedsførelse, som da vil blive påtalt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 565

10) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Poulsgaard (FP):

»I betragtning af, at flere ledende socialdemokrater og heriblandt den nyvalgte radiorådsformand, Birte Weiss, bekender sig til græsrodsbevægelser, bedes ministeren oplyse, om ikke det Byting, der var i TV den 4. februar, og som med et overvældende flertal gik ind for reklame i dansk TV, har ændret ministerens indstilling, så hun nu kunne forestille sig at arbejde for det, som et flertal i befolkningen ønsker, nemlig reklamefinansieret TV.«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er udmærket klar over, at reklame i TV for ministeren hidtil har været en vederstyggelighed, men når ministeren nu kan se, at vi via den tekniske udvikling kan trække andre landes reklamefinansierede TV på vore skærme, så må man jo se realiteterne i øjnene og bøje sig.

Efterhånden som satellitsystemet udbygges, vil der blive en knivskarp konkurrence om seernes gunst, og hvis ikke dansk kultur og sprog helt skal drukne i alle de udenlandske udsendelser, er det nødvendigt for os at kunne konkurrere, hvorfor også vi før eller siden må indføre reklame-TV. Det licensbetalte TV er jo uden konkurrence og er derfor faldet i søvn.